

Crítica teatre

El cineasta errant

FRANCESC MASSIP

Su seguro servidor, Orson Welles

de Richard France. Dir.: Esteve Riambau.

Teatre Romea, 1 de juliol.

Cal dir tot d'una que Richard France ha sabut recrear amb agilitat dramàtica i singular penetració el personatge d'Orson Welles, un creador desmesurat i genial, un home convençut que podia arribar on volgués i fer-ho pràcticament tot, conscient de les seves dilatades capacitats i de la seva ànima d'encantador de serps. Seductor i extravagant, però alhora iracund i maltractador d'actors i col·laboradors, dotat d'una càustica lucidesa, va ser una persona esclatant i contradictòria per naturalesa. I és aquest ésser profundament paradoxal, gastronòmicament desafiant i de caràcter explosiu que Josep M. Pou sap recrear amb gran expressivitat i eficàcia, en un treball rotund i en un muntatge molt ben resolt pel crític Esteve Riambau que s'estrena com a director escènic.

L'escena presenta un estudi de ràdio, on el vell Welles intenta pal·liar la penúria econòmica gravant anuncis de menjar per a gossos i altres galindaines, i en la memòria de molts hi ha la imatge de l'enorme cineasta fent publicitat televisiva del cava Aixertell. Entre gravació i gravació, France fa desgranar al seu personatge sucoses anècdotes que van escandir la vertiginosa existència de Welles, a qui l'autor mai no va conèixer, cosa que li va estalviar caure en la xarxa de fascinació que generava, com explicava dimarts a la tertúlia que va protagonitzar al Romea.

Pou fa brillar les múltiples facetes d'aquest entabanador professional, un mag de la imatge i la paraula, que va pagar cares les seves provocacions, com l'implacable retrat de Hearst a *Ciudadà Kane*, on va revelar com el magnat anomenava el sexe de la seva amant (*rosebud*). Welles no sempre va tenir els recursos que necessitava. I encara al final de la seva vida pidolava a Spielberg que li financés un projecte de dècades: el Quixot. De fet, el Falstaff de *Campanades a*

mitjanit ja és una mena de Sancho Pança, i la seva peripècia vital, la d'un veritable cineasta errant.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 39. Dijous, 3 de juliol del 2008
